

Nicetraktaten er, at befolkningen får lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet. Dels fordi jeg tror, at i forhold til den diskussion, der udspandt sig efter den 28. september sidste år, er det vigtigt for flertallet at vise, at man har nogle af de partier, som anbefalede et nej, med på vognen i det her projekt, og derfor tror jeg, det ville betyde noget af den grund, dels fordi jeg også tror, det vil betyde noget på grund af grundlovens regler, hvis der nu på et senere tidspunkt viser sig at ligge suverænitetssafgivelse i projektet, måske ved en retlig behandling. Så tror jeg, det betyder noget for regeringen at vide, at der har været et fem sjettedeles flertal for godkendelsen af Nicetraktaten her i Folketinget. Det ville der ikke være på den anden måde, så derfor tror jeg faktisk, det betyder mere, end de to partier ønsker at gøre det til, fordi man har bestemt sig for at ville sige ja under alle omstændigheder, også selv om man ikke får det igennem med, at befolkningen bliver spurgt.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg takker for tilliden fra hr. Kristian Thulesen Dahl – det får vi jo så ikke lejlighed til at få afprøvet i praksis.

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen med hensyn til demokratidiskussionen, der så kommer op, og grundlovsdiskussionen – nu var det ikke lige mig, der foranledigede den diskussion – som afrunding på mit indlæg her i ordførerdebatten, at selvfølgelig er vi meget optaget af demokratiaspektet i hele EU-diskussionen, ikke bare i forhold til, hvordan EU's institutioner fungerer, men at vi rent faktisk også herhjemme sørger for, at det demokratiske underskud, der er i debatten og mellem folkevalgte og befolkning, bliver elimineret, for det er et vigtigt ærinde. Og det er jo i den sammenhæng, jeg tidligere har bragt folkeafstemningen ind i debatten som én måde i hvert fald at kunne gøre det underskud mindre på, som jeg ser det lige her i øjeblikket.

Men uanset folkeafstemning eller ej – den får vi jo så desværre ikke – så mener jeg, at der fortsat er brug for, at de politiske partier tager debatten, ikke bare her i Folketingssalen, men selvfølgelig også i befolkningen. I Europaudvalget har man jo arbejdet med – og det er der en bred enighed om – at den debat skal intensiveres. Oplysningsindsatsen skal også forstærkes, og der synes jeg trods alt, det er vigtigt, som også formanden for udvalget gjorde rede for tidligere i debatten, at det er alle Folketingets partier enige

om, og derfor synes jeg, uanset at jeg stadig væk går ind for en folkeafstemning om Nicetraktaten, at de elementer er det vigtigt at have med i det samlede billede.

Der er i diskussionen omkring EU ikke kun dem, der er demokrater, og så dem, der er diktatorer i dansk politik. Faktisk oplever jeg også, at de partier, som måske ikke mindst i forbindelse med euroafstemningen advokerede stærkt for et ja til euroen, er optaget af og også godt kan se, at det er vigtigt, at befolkningen kommer med i projektet. Det vil vi selvfølgelig fortsat – og det er jeg sikker på at Enhedslisten også vil – være med til at holde disse partier fast på.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har det en lille smule ligesom hr. Sjursen, når jeg skal diskutere med hr. Keld Albrechtsen. Vi hørte nogle interessante påstande fra hr. Keld Albrechtsen om en udvidelse, der var ved at bryde sammen, og at det var tvivlsomt, om EU nogen sinde blev udvidet med mere end fem lande. Det tror jeg ikke har noget som helst for sig.

Der vil være store vanskeligheder, der skal overvindes i optagelsesforhandlingerne, der vil naturligvis være nogle lande, der tager længere tid for end andre, der skal laves kompromiser om overgangsordninger, nogle, som de nuværende medlemslande meget stærkt ønsker i stil med, hvad der var tilfældet, da de sydeuropæiske lande blev optaget i 1980'erne, der vil være nogle overgangsordninger, der skal laves af hensyn til ansøgerlandene.

Jeg mener, at det er helt afgørende vigtigt, at den danske position er: Vi ønsker at færdiggøre forhandlingerne om optagelse med så mange af ansøgerlandene som muligt så hurtigt som muligt, og vi skal bidrage konstruktivt til at finde de kompromiser, der gør det muligt, for den risiko, der kan være, for, at den folkelige forståelse for udvidelsen eroderer i ansøgerlandene, måske også i nogle af de nuværende lande, bliver kun større ved, at den reelle beslutning om udvidelsen udskydes. Derfor er de nødvendige kompromiser om overgangsordninger det, som kan sikre, at en udvidelse finder sted og finder sted hurtigt. Det er det, vi arbejder på, og jeg er fortrøstningsfuld med hensyn til, at det vil lykkes.

Men der skal ikke være nogen som helst illusioner. Der bliver mange kriser undervejs, der bliver mange nødder, der skal knækkes. Det er der i og for sig ikke noget nyt i. Sådan er det al-